DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

Poznań, 25 maja 1951 **Nr 10** **Poz. 98—104**

TREŚĆ:

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

98

ROZPORZĄDZENIE
PREZYDIUM MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 19 maja 1951 r. w sprawie godzin otwarcia zakładów handlowych i usługowych na terenie m. Poznania.

Na podstawie art. 1—8 oraz art. 10 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 369 z późniejszymi zmianami) oraz art 6 ustawy z dnia 20. 3. 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) ustala się na obszarze m. Poznania następujące godziny otwierania i zamykania zakładów handlowych i niektórych przemysłowych:

Godziny handlu w dni powszednie:

1. Bary mleczne, od godz. 5,30—18.
2. Sklepy spożywcze ze sprzedażą mleka, miejsca sprzedaży mleka i pieczywa, sklepy piekarskie, od godz. 6—18 przerwa od godz. 12—14.
3. Kioski, od godz 6,30—20,30.
4. Sklepy rybne, warzywnicze, spożywcze bez sprzedaży mleka, masarskie, od godz. 8—18, przerwa od godz. 12—14.
5. Sklepy masarskie w soboty i dni przedświąt. od godz. 7—18.
6. Miejsca sprzedaży ciastek, sklepy monopolowe, art. przemysłowych, zakłady fotograficzne, placówki usługowe niewymienione w rozporządzeniu, od godz. 8—18, przerwa od godz. 12—14.
7. Sklepy księgarskie, od godz. 8—18.
8. Zakłady fryzjerskie, od godz. 8—19.
9. Zakłady fryzjerskie w soboty i dni przedświąt., od godz. 8—20.
10. Zakłady gastronomiczne za wyjątkiem kawiarni i cukierni, od godz. 8—22.
11. Sklepy cukiernicze, owocarskie, kwiaciarskie, meblarskie, Powszechny Dom Towarowy, od godz. 9—19, przerwa od godz. 12—14.
12. Kawiarnie i cukiernie, od godz. 10—23.

W branży gastronomicznej sektora uspołecznionego stosowane będą specjalne godziny otwierania i zamykania tych zakładów w porze przedpołudniowej.

Godziny handlu w niedzielę i święta:

1. Sklepy spożywcze ze sprzedażą mleka, miejsca sprzedaży mleka i pieczywa, od godz. 7—9.
2. Zakłady gastronomiczne za wyjątkiem kawiarni i cukierni, od godz. 8—22.
3. Bary mleczne, od godz. 9—16.
4. Miejsca sprzedaży ciastek, od godz. 9—18.
5. Kioski, od godz. 9—21.
6. Zakłady fotograficzne, od godz. 10—12.
7. Sklepy kwiaciarskie, od godz. 10—14.
8. Sklepy księgarskie, od godz. 10—18.
9. Sklepy cukiernicze, owocarskie, od godz. 10—20, przerwa od godz. 12—14.
10. Kawiarnie i cukiernie, od godz. 10—23.

Rozporządzenie powyższe dotyczy również miejsc sprzedaży i punktów usługowych sektora prywatnego.

Wszelkie dotychczasowe zarządzenia w tym kierunku łącznie z indywidualnymi **anuluje się.**

Poza godzinami ustalonymi niniejszym rozporządzeniem czynne będą na terenie m. Poznania 34 sklepy branży spożywczej oraz 10 sklepów branży przemysłowej bez przerwy obiadowej. W poszczególnych dzielnicach miasta czynne będą pojedyncze sklepy branży spożywczej w godzinach od 6—21-szej bez przerwy.

Winni nieprzestrzegania ustalonych godzin podlegają karze w trybie karno-administracyjnym na podstawie art. 16 wspomnianego na wstępie rozporządzenia.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 maja 1951 r.

Za Prezydium Miejskiej Rady Narodowej
Mgr St. Marzec, Z-ca Przewodn. Prezydium.

99

ZARZĄDZENIE
NACZELNIKA OKRĘGOWEGO URZĘDU MIAR W POZNANIU

z dnia 17 maja 1951 r. w sprawie następczej legalizacji narzędzi mierniczych w 1951 r. w powiecie międzychodzkim.

Na mocy art. 20 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. r. 1928 Ur 72, poz. 661) i art. 10 statutu urzędów miar (Dz. U. R. P. r. 1919 Nr 74, poz. 428) oraz w myśl art. 12 powołanego dekretu zarządzam w roku 1951 publiczne zbiórki legalizacyjne w powiecie międzychodzkim, w celu następczej legalizacji narzędzi mierniczych według następującego planu:

w powiecie międzychodzkim:

1. Łowyń od dnia 18. 6. do dnia 21. 6. br. — dla gminy Łowyń,
2. Kwilcz od dnia 23. 6. do dnia 28. 6. br. — dla gminy Kwilcz i reszty gminy Łowyń,
3. Chrzypsko Wielkie od dnia 30. 6. do dnia 4. 7. br. — dla gminy Chrzypsko Wielkie,
4. Sieraków od dnia 6. 7. do dnia 13. 7. br. — dla miasta i gminy Sieraków,
5. Międzychód od dnia 16. 7. do dnia 26. 7. br. — dla miasta i gminy Międzychód.

W myśl art. 20 dekretu o miarach, prezydia gminne obowiązane są:

1. ogłosić o czasie i miejscu, w których ma się odbywać zbiórka legalizacyjna dla danej gminy,

2. dostarczyć dla czynności urzędowych bezpłatnie odpowiednich pomieszczeń ,
3. okazywać wszelką pomoc i współdziałanie urzędnikom legalizacyjnym przy pełnieniu przez nich czynności na terenie gminy.

Winni stosowania lub przechowywania w obrocie publicznym narzędzi mierniczych nielegalizowanych, nielegalnych i nierzetelnych będą karani w myśl art. 23 dekretu o miarach i dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywień (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) grzywną do 1500 złotych i aresztem do 6 tygodni lub jedną z tych kar.

inż. Skibski

100

PISMO OKÓLNE PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

nr O. S. II. 2d/4/51, z dnia 9 maja 1951 r. w sprawie obowiązku uporządkowania źródeł zaopatrzenia ludności w wodę do picia i potrzeb gospodarczych.

Prezydia Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych Województwa Poznańskiego

Przeprowadzone na terenie tut. województwa przez organa nadzoru sanitarnego oględziny urządzeń zaopatrujących ludność w wodę do picia, potrzeb gospodarczych i przemysłu spożywczego, ich konstrukcji oraz sposobów zabezpieczenia przed zanieczyszczeniem stwierdziły częstokroć wykroczenia przeciwko obowiązującym przepisom sanitarnym, a przede wszystkim poważne zaniedbania w zakresie utrzymania porządku i czystości w ich otoczeniu. Wyniki tych oględzin, jak również dokonywane przez — Oddział Inżynierii Sanitarnej Filii Państwowego Zakładu Higieny badania, dyskwalifikują w szeregu przypadków przydatność wody do picia i potrzeb gospodarczych.

Ponieważ istniejący stan rzeczy wybitnie sprzyja możliwości szerzenia się chorób zakaźnych Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w oparciu o Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 310) oraz Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do Walki z Epidemiami w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 25 października 1920 r. w przedmiocie budowy i utrzymania studni (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 677) przypomina o obowiązku uporządkowania źródeł zaopatrzenia ludności w wodę do picia i potrzeb gospodarczych.

Zgodnie z powyższym Prezydia Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych dopilnują, aby studnie i zbiorniki wody przeznaczonej do picia zabezpieczone były od zanieczyszczenia, a w szczególności:

1. studnie mogą znajdować się możliwie jaknajbliżej domu jednak w odległości — co najmniej 10 m. od miejsc — stale zanieczyszczonych jak np. gnojówek, dołów kloacznych, ścieków, kanałów itp. Pożądanym jest zwiększenie tej odległości o ile warunki lokalne na to pozwalają do 20 m., a przy glebach łatwo przepuszczalnych do 30 m. Nienależy studni budować w głębinach terenu, na których mogą gromadzić się ścieki powierzchuiowe,
2. grunt naokoło studni powinien być pokryty ubitą gliną grubości 20 cm. i wybrukowany do odległości 1 mtr. od cembrowania studni i posiadać spadek zapewniający odpływ od studni,
3. ściany studzienne winny być ujęte w szczelną cembrownię betonową,
4. cembrowina winna się wznosić ponad powierzchnię gruntu co najmniej 20 cm. dla studzien z pompą wzgl. 100 cm. dla studzien z kołowrotem,
5. studnie z pompą winny być nakryte szczelną pokrywą betonową, natomiast studnie nie posiadające dotąd pomp winny być zaopatrzone w szczelną pokrywę otwieraną jedynie dla czerpania wody.
6. studnie publiczne szkolne i o charakterze publicznym należy zaopatrzyć w pompy do czerpania wody. Inne studnie mogą na razie używać wiader jednakże muszą one być umocowane na stałe na łańcuchu. Wiadra te nie mogą być w żadnym przypadku używane do innych celów np. celów gospodarczych. Na brzegu cembrowiny należy urządzić podstawę dla stawiania wiadra,
7. całą studnię należy ogrodzić wzgl. w inny sposób zabezpieczyć przed dostępem do niej dzieci i zwierząt,
8. wiadra przy studniach umieszczonych na placach publicznych i targowiskach, na których odbywa się spęd bydła, postój wozów, winny być zaopatrzone z wierzchu w kartę.

Na punktach spędowych i targowiskach dla zwierząt winny być urządzone odpowiednie wodopoje dla zwierząt.

Jeżeli chodzi o budowę nowych studzien winno się w zasadzie budować studnie wiercone i tylko w wyjątkowo usprawiedliwionych wypadkach dozwolone mogą być studnie z kręgów betonowych. Cembrowina przy tych studniach winna wznosić się co najmniej 1 m nad powierzchnię ziemi a lepiej będzie jeśli otrzyma ona całkowite higieniczne obudowanie uniemożliwiające jakiekolwiek zanieczyszczenie studni zewnątrz (patrz wzór Ministerstwa Zdrowia z r. 1949). Przed oddaniem studni do użytku winna być woda zbadana co do jakości i zdrowotności.

Szczegółowe dane tyczące budowy studzien regulują postanowienia prawa budowlanego (Rozporządzenie Prezydenta RP. z dnia 16 lutego 1928 r. Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202), w szczególności postanowienia o studniach zawarte są: dla gmin miejskich i uzdrowisk, uznanych za posiadające charakter użyteczności publicznej art. 246 — 250 a dla gmin wiejskich w art. 308 — 312. Rysunki studzien, kołowrotów higienicznych, kręgów oraz pokryw betonowych dostarcza bezpłatnie Filia Państwowego Zakładu Higieny w Poznaniu.

Właściciele studni nie stosujący się do postanowień wyżej wymienionych rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r., oraz Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do Walki z Epidemiami z dnia 25 października 1920 r. podlegają karom przewidzianym w art. 8 Ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 388).

Dr St. Grzymała, Kierownik Wydziału Zdrowia

101

PISMO OKÓLNE PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

Nr O. S. II. 2d/1/51 z dnia 9 maja 1951 r. w sprawie obowiązku utrzymywania czystości i porządku w miejscach publicznych i miejscach prywatnych.

Prezydia Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych Województwa Poznańskiego.

Wobec stwierdzenia licznych niedociągnięć na odcinku utrzymania czystości i porządku w miejscach publicznych, miejscach prywatnych służących do ogólnego użytku ludności oraz miejsc w zabudowaniach prywatnych, służących do wspólnego użytku najemców Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w oparciu o rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) przypomina o obowiązku czuwania nad tym, by istniejące na podległym terenie publiczne i prywatne urządzenia do usuwania nieczystości odpowiadały przepisom powyższego rozporządzenia.

Utrzymanie czystości i porządku w miejscach publicznych należy do gminy; odnośnie natomiast miejsc i nieruchomości prywatnych ciąży na właścicielach wzgl. administratorach nieruchomości oraz komitetach blokowych.

W obrębie każdej nieruchomości winien znajdować się:

1. śmietnik, mocno i szczelnie zbudowany z ruchomą pokrywą wzgl. kubły blaszane z pokrywami i uszkami, z których zawartość może być od razu wypróżniona do wozów usuwających śmieci. Zbiorniki te służą wyłącznie do składania odpadków suchych i winny znajdować się w dostatecznej odległości od pomieszczeń i okien mieszkalnych tak aby zawartość ich, ani wyziewy nie przyczyniały się do zatruwania powietrza. Śmieci i inne nieczystości winny być usuwane po napełnieniu zbiorników do 2/3 pojemności,
2. ustęp; doły ustępowe powinny być urządzone na zewnątrz budynków przeznaczonych na pobyt ludzi i stale nakryte. Doły ustępowe i gnojówki powinny być urządzone co najmniej w odległości od granic sąsiadów 2 metry a od dróg publicznych — 5 metrów. Dopuszcza się urządzenie na sąsiednich działkach bezpośrednio przy wspólnej granicy tych działek dołów ustępowych położonych obok siebie. Spód i ściany tych dołów i gnojowników powinny być wykonane nieprzepuszczalnie dla cieczy i izolowane od ścian budynków, przeznaczonych na pobyt ludzi. Zabrania się urządzenia odpływów lub ścieków płynów cuchnących bądź szkod-

liwych, tudzież wszelkich nieczystości na ulice i drogi albo do rowów ulicznych lub drogowych.

W miejscowościach nieskanalizowanych ustępy zaopatrzone — w doły kloaczne służące równocześnie jako zbiornik nieczystości płynnych, należy opróżniać — przy użyciu specjalnego taboru asenizacyjnego i pomp pneumatycznych a w braku takich urządzeń — w hermetycznie zamkniętych beczkowozach,

3. Urządzenie do trzepania odzieży, pościeli itp. Ponadto w klatkach schodowych na każdym piętrze winna znajdować się spluwaczka, napełniona wodą.

Pomieszczenia dla zwierząt gospodarczych i gnojowiska jeżeli powiatowa władza administracji ogólnej nie wydała zakazu utrzymywania zwierząt gospodarczych w pewnych dzielnicach lub w poszczególnych nieruchomościach gmin miejskich, powinny być urządzone w specjalnych na ten cel przystosowanych stajniach i chlewach. Gnojowiska winny znajdować się w dołach — których ściany i dno byłyby nieprzepuszczalne, sporządzone z betonu, a co najmniej gliną wlepione; doły te należy zaopatrzyć w ruchomą i łatwo odmykalną pokrywę. Zawartość gnojowiska nie może zanieczyszczać przyległego terenu, a w szczególności studnie, wyziewy zaś — powietrza i winna być usunięta przed wypełnieniem dołu.

Winnych nieprzestrzegania postanowień wyżej cytowanego rozporządzenia należy pociągnąć do odpowiedzialności w myśl postanowień art. 22 Ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198).

Dr St. Grzymała, Kierownik Wydziału Zdrowia

102

PISMO OKÓLNE CENTRALNEJ WOJEW. PORADNI PRZECIWGRUŹLICZEJ

z dnia 4 maja 1951 r. Nr G. 1/258/51 w sprawie przeprowadzania badań przeciwgruźliczych personelu zatrudnionego w żłóbkach i domach matki i dziecka.

Do Prezydiów Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych — Wydziałów Zdrowia województwa poznańskiego

Centralna Wojewódzka Poradnia Ochrony Macierzyństwa i Zdrowia Dziecka pismem z dnia 26 kwietnia br. Nr Z. M. Dz. VI/1/51 powiadomiła, że przeprowadzenie badań przeciwgruźliczych personelu zatrudnionego w żłóbkach dzielnicowych i przyzakładowych, w domach Matki i Dziecka oraz w Domach Małych Dzieci przez terenowe poradnie przeciwgruźlicze napotyka na trudności.

W związku z powyższym Centralna Wojewódzka Poradnia Przeciwgruźlicza, powołując się na pismo okólne z dnia 1 marca 1950 r. Nr G. 16/436/50 dot. masowych badań rtg. w poradniach przeciwgruźliczych, przypomina o obowiązku przeprowadzenia badań przeciwgruźliczych w/w personelu w pierwszej kolejności.

Dr M. May, Dyrektor

PUBLIKACJE

103

OBWIESZCZENIE PREZYDIUM POW. RADY NARODOWEJ W WOLSZTYNIE

z dnia 20 kwietnia 1951 r. dot. wszczęcia postępowania wywłaszczeniowego.

Na podstawie art. 4, ust. 1 pkt. 4 dekretu z dnia 7 kwietnia 1948 (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 138) i z 1949 Nr 65, poz. 527 i art. 14 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym z 24. 9. 1939 (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 776 i z 1939 r. Nr 31, poz. 205) podaje się do publicznej wiadomości, że na rzecz Skarbu Państwa wszczęto postępowanie wywłaszczeniowe odnośnie gruntów z nieruchomości położonych w gminie Wolsztyn grom. Obra własności:

1. Piotrowskiego Antoniego ks. wiecz. Wolsztyn tom 8 w. 1. 11 parc. Nr 583/256 o pow. 30 m².
2. Piosika Leona i żony Marii zd. Rogozińskiej ks. wiecz. Wolsztyn tom 6 wykaz. L. 250 parc. Nr 914/250 o pow. 90 m².
3. Rogozińskiego Józefa ks. wiecz. Wolsztyn tom 1 wyk. L. 32 parc. Nr 913/251 o pow. 30 m².
4. Kiełczyńskiego Józefa i żony Anny zd. Nowackiej ks. wiecz. Wolsztyn tom 18 wyk. L. 713 oraz tom 1 wyk. L. 49 parc. Nr 1124/241, 1125/243,1130/480, 743/487 o łącznej powierzchni 2700 m².
5. Damskiego Antoniego i żony Anny zd. Nowackiej ks. wiecz. Wolsztyn tom 5 wyk. L. 160 parc. Nr 952/487 o pow. 900 m².
6. Michalskiego Franciszka i żony Marianny zd. Rothe, ks. wiecz. Wolsztyn tom 5 wyk. L. 175 parc. Nr 1041/542, 1042/494 o pow. 1350 m².
7. Dziemby Stanisława i żony Anny zd. Bocer ks. wiecz. Wolsztyn tom 6 wyk. L. 247 parc. Nr 936/245 o pow. 40 m².
8. Michalina Rozalia Weiss zd. Narosch obecnie żona rolnika Franciszka Cichego z Obry, ks. wiecz. Wolsztyn tom I., wyk. 1. 29 parc. Nr 1126/241 o pow. 30 m².

Wywłaszczenie ma polegać na odjęciu prawa własności z dniem 9. 5. 1945.

Plan sytuacyjny i inne załączniki wniosku wywłaszczeniowego zostały wyłożone do przejrzenia w Prez. Gm. Rady Nar. w Wolsztynie w ciągu 14 dni, i w tym terminie wolno każdej osobie interesowanej zgłaszać wnioski lub sprzeciwy na ręce przewodniczącego Prezydium Gminnej Rady Narodowej w Wolsztynie.

Za Prezydium Powiatowej Rady Narodowej
Zygmaniak, Przewodniczący Prezydium

104

OGŁOSZENIE

o sporządzeniu protokołów zdawczo-odbiorczych.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa.

Dnia 13 czerwca 1951 r. o godz. 8 w Kaliszu, ul. Widok 17.

1. Piekarnia — Kalisz, ul. Widok 17 (b. właściciel Schiming Oskar — zmarł).

Dnia 13 czerwca 1951 r. o godz. 9 w Kaliszu, Daszyńskiego 32.

2. Piekarnia Mechaniczna — Olpeter — Kalisz, ul. P. O.W. 34 obecnie Daszyńskiego 32, miejsce zamieszkania właściciela nie znane.

Dnia 13 czerwca 1951 r. o godz. 10 w Kaliszu, ul. Górnośląska 38.

3. Rzeźnictwo — Wolter Wiktor — Kalisz ul. Górnośląska 38, miejsce zamieszkania właściciela nieznane.

Dnia 13 czerwca 1951 r. o godz. 11 w Kaliszu, ul. Ciasna 1

4. Rzeźnictwo — Reis Hans — Kalisz, ul. Ciasna Nr 1 miejsce zamieszkania właściciela nieznane.

Dnia 13 czerwca 1951 r. o godz. 12 w Kaliszu, ul. 23-Stycznia 1.

5. Rzeźnictwo — Lange Gustaw — Kalisz, ul. 23-Stycznia 1 miejsce zamieszkania właściciela nieznane.

Dnia 13 czerwca 1951 r. o godz. 13 w Kaliszu ul. Świerczewskiego 13.

6. Zakład Rzeźnicki — Lindner Wiktor — Kalisz ul. Świerczewskiego 13, miejsce zamieszkania właściciela nieznane.

Dnia 15 czerwca 1951 r. o godz. 8 w biurach fabryki:

7. Fabryka Guzików Galalitowych „Ornament" w Gnieźnie, ul. Dalkoska 1, własn. Edmunda Węsiory — miejsce zamieszkania nieznane.

Dnia 15 czerwca 1951 r. o godz. 10 w siedzibie przedsiębiorstwa,

8. Wytwórnia Płatków Ziemniaczanych Sp. z o. o. w Starym Krotoszynie.

Przedsiębiorstwa zostają objęte:

ad 1—6 przez Powszechną Spółdzielnię Spożywców w Kaliszu.
ad 7 przez Gnieźnieńskie Zakłady Przemysłu Galanteryjnego.
ad 8 przez Centralę Odpadków i Produktów Podb. „Bacutil", Eksp. w Poznaniu.

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Zgłoszono celem unieważnienia o zagubieniu (skradzeniu) nast. dokumentów:

Kraśniewski Ignacy, Zbęchy p. Lubin p. Kościan, książeczkę wojskową Nr Seria 6 0470553 wydaną przez R. K. U. Leszno kartę meldunkową, wykaz osobisty wydany przez b. Zarząd Gm. Krzywiń.

Wisła Jan, Poznań, Marynarska 6, tablica rejestr. motocyklu marki D. K. W. Nr silnika 892299, Nr E. P. 47-21.

Rzadkiewicz Marian, Poznań, Różana 19, m. 3, książeczkę wojskową Nr 0429109 wydaną przez R. K. U. Poznań, prawo jazdy III. kat. książeczkę motocyklową Nr E. P. 45-20 wydaną przez Prez. Woj. Rady Narodowej.

Śliwińska Anna, Poznań, Jana III 11, m. 22, legitymację Ubezpieczalni Społecznej w Poznaniu, wydaną w r. 1939.

Skoryna Leopold, Poznań, Sienkiewicza 13, m. 7, zagubione świadectwo dojrzałości gimn. koed. im. A. Skwarzyńskiego w Żyrardowie odnalazło się.

Bździel Sylwester, Poznań, Polna 12, zaświadczenie rejestracji wojskowej, odcinek zameldowania, książeczka junacka SP.

Jarmuszkiewicz Stanisław Poznań, Kopernika 10a, książeczkę wojskową wydaną przez R. K. U. Leszno.

Szyller Jerzy, Poznań, Jeżycka 48, Bursa pocztowa, książeczkę wojskową wydaną przez R. K. U. Konin, kartę meldunkową wydaną przez Pr. M. R. N. Koło.

Małolepszy Florian, Poznań Saperska 5, m. 4, dowód rej. samochodu Nr H. 45-087.

Tymofijów Stanisław, Poznań, Garbary 3, m. 8, zaświadczenie tymczasowe wojskowe wyd. przez R. K. U. Poznań-Miasto I, leg. służb. wyd. przez P. S. S. kartę wstępu na teren P. M. S., kartę wędkarską.

Dudziński Piotr Poznań, Staszica 19, książeczkę wojskową Seria A. Nr 247654 wydaną przez R. K. U. Poznań II.

Handke Czesław, Leszno, Narutowicza 22, książeczkę wojskową seria „B" Nr 0540377 wyd. przez W. K. R. Leszno w dniu 4. 1. 50.

Christman Wiktor, Leszno, Paderewskiego, kartę rejestracyjną samochodu Marki Opell.

Górny Henryk Poznań, ks. Skorupki 45, m. 1, książeczkę wojskową wyd. przez R. K. U. Poznań-Miasto II.

Szczepaniak Tadeusz, Poznań, Nad Wierzbakiem 16, m. 5, legitymację szkolną P. L. M. i El. Poznań Nr 953.

Wiśniewski Kazimierz, Poznań, Gruszkowa 3 m. 6, książeczkę wojskową Nr 0507794 wyd. przez R. K. U. Poznań, leg. Zw. Zaw. Prac. Samorządu Terytorialnego i Instytut. Użyteczn. Publ., leg. Ubezpieczalni Społecznej Poznań.

Nowak Edward, Poznań, Woźna 9 m. 3, prawo jazdy kat. IIIa Nr 100 wyd. przez b. Starostwo Pow. Śrem.

Musiołek Franciszek, Charcice p-ta Chrzypsko Wielkie, dowód tożsamości konia Nr B. 099353 wyd. prze b. Zarząd Gminny Chrzypsko Wielkie.

Kasperczak Józef, Brońsko, p-ta Czacz pow. Kościan, książeczkę wojskową seria E. Nr 0306780 wyd. przez R. K. U. Leszno.

Paluch Franciszek, Gradowice p-ta Wielichowo, pow. Kościan, dowód tożsamości konia seria E. Nr 341994 wyd. 27. 6. 49 b. Zarz. Gminny w Wielichowie.

Szczepański Kazimierz, Paproć pow. Nowy Tomyśl zaświadczenie rejestracyjne Nr 83 wyd. przez R. K. U. Nowy Tomyśl.

Kęsy Zygfryd, Poznań, Dębina 1, m. 1, książeczkę wojskową wyd. przez R. K. U. Poznań-Miasto I, zaświadczenie ukończenia 2-ej kl. Publ. Średniej Szkoły Zawodowej Nr 1 w Poznaniu.

Piecuch Telesfor Poznań, ul. Lodowa 41, m. 8, prawo jazdy kat. IIIa (motocykl.) Nr 0209/50 Nr druku 23338 wystawione 6. 3. 1950 przez b. Urząd Wojewódzki.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Plac Kolegiacki 17, Konto PKO. Nr V-4023/431 Dz. Urz. Woj. Rady Nar.

Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu wydawany jest 10 i 25 każdego miesiąca. Materiały do publikacji dostarczyć należy Redakcji najpóźniej 6 dni przed ukazaniem się Numeru.
Prenumerata wynosi: roczna — 45 zł, półroczna — 24 zł.
O zagubieniu dokumentów — ryczałt — 9 zł (wraz z egz. dowod.)
Prenumeratę należy uiszczać z góry bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.
Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Admin. najpóźniej 3 dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

ODBIORCA:

Pojedynczy egzemplarz zł 2,40

Tłoczono w Drukarni Pozn. Zakłady Graf. Nr 2 Poznań 780/51 21. V. — 25. V. 51. K-2-14712